

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่จะเสนอด่อไปนี้ จะเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ประดิ่น ใหญ่ ๆ ดัง ประดิ่นแรกจะรายงานความเป็นมาของการประกอบการทอผ้า เพื่อ จำแนกย่างของชาว เช่า ผ้า กะ เที่ยง ของหมู่บ้านพระบาทห้วยต้ม ตลอดจนสภาพทาง การผลิตและทางการตลาดที่เป็นอยู่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นภาพรวมของกิจกรรมการ ทอผ้า ณ หมู่บ้านพระบาทห้วยต้มนี้ ประดิ่นที่ 2 จะรายงานผลสรุปที่ได้จากการ ศึกษาวิชัยพร้อมทั้งข้อเสนอแนะทางนโยบาย

4.1 สภาพความเป็นมาของงานทอผ้า กะ เที่ยง

ในสังคมผ้า กะ เที่ยง ในประเทศไทย พบร่องรอยการทอผ้า ลืมหายใจ สะกอ (Sgaw) โป (Pwo) กะยา (Kayah) และตองสู (Taungthu) มีการทอผ้าแบบ Back Strap ทึ้งสัน (สารที มนิชต์, 2526) ซึ่งรูปแบบการ ทอผ้า ลืมสากษะคล้ายคัลสิงกับการทอผ้าของชาว เปรู ในลุบีโนราญ และปัจจุบันพบว่า ยังมีการทอผ้าแบบนี้ในสังคมชนเผ่าในทางประเทศแคนาดาลูธราเบชีฟิล์ด เช่น ประ- เทศพลีปีนัส หมู่บ้านลากาลยา จังหวัด ชิเบต รัฐเมาลา เม็กซิโก และเปรู ความแตกต่างของ เครื่องมือเครื่องไม้ในการทอจะแตกต่างกันไปตามวิถีภูมิภาคของ การประดิษฐ์ลักษณะผ้าทอ

รูปแบบการทอแบบ Back Strap ดื้อ การขึ้นเครื่องทอโดยการใช้ค้ำย ในแนวอนเข้ากับไม้คาน 2 ขัน คานอันหนึ่งผูกติดกับหลักสูงประมาณระดับศีรษะของ ผู้ทอขณะนั่งรับกับศีรษะ ส่วนคานอีกคันหนึ่งจะผูกหัวท้ายเข้ากับหลังสาหรือแผ่นผ้าหนา ๆ เพื่อสอดคล้องศีรษะ เข้ากับเอวของผู้ทอความยาวของคานยาวประมาณ 50-55 เซนติเมตร ซึ่งจะเป็นขนาดความกว้างของผ้าทอที่สามารถทอได้กว้างที่สุดตามขนาดความยาวของ แขนและเมืองของผู้ทอที่จะใช้รับไม้พันค้ำยพุง สอดค้ำยชาว่างหรือค้ำยอน เวลาที่ทอผ้า ผู้ทอจะซังศีบให้ด้วยรีดตึงหรือหยอด่อนโดยการ เอนศีบไว้ข้างหลังหรือโน้มศีบไว้ข้างหน้า

ซึ่งเนื้อผ้าจะมีความเรียบแน่นสม่ำเสมอ เพียงใดจึงจะเป็นอยู่กับความชำนาญของผู้ทอในการปั้นศิลป์เล็บด้ายให้ตรงหรือยื่นในระดับเหมาะสม เล็บด้ายที่ใช้หอแต่เดิมจะใช้ผ้ายีนปลูก เช่นในไร่ข้าวและเก็บมาปั้นเป็นเล็บด้ายเอง แต่ปัจจุบันมักจะซื้อด้ายจากตลาดที่ปั้นจากโรงงานมาใช้แทน เมื่อจากเล็บด้ายมีความเรียบสม่ำเสมอและไม่สิ้นเปลืองแรงงานในการเตรียมด้ายทอมากนัก

ผ้าหอของชาวเขาผ่ากະหรือยังนอกจากใช้ทำเป็นเครื่องนุ่งทั่ว เช่น เสื้อผ้า ย่าม ผ้าห่มแล้วลวดลายสีสนบน เนื้อผ้าจะแสดงถึงสักษณะของกลุ่ม เพศ วัย ของผู้สวมใส่ อีกด้วยผ้าที่หอไว้ใช้ประโยชน์ต่าง ๆ นั้นมักจะมีลวดลายและขนาดเฉพาะที่จะใช้เท่านั้น การประดิษฐ์ลวดลายในสินผ้าจะมี ๖ แบบด้วยกันคือ

1. การหอลายชุดหรือ การหอแบบธรรมชาติ คือ การสอดด้ายขวางเข้าไปในเล็บด้ายยืนซึ่งแยกสับกันยืน ๆ ลง ๆ จำนวน 1-2-3 เล็บแล้วแต่จะต้องการความหนาบางของเนื้อผ้าที่หอแบบนี้จะเป็นสีพื้นสีเดียว เช่น สีของเนื้อผ้ายีน ใช้หัดเย็บชุดเด็กหญิง กะหรือยังสะกอ และกางเกงผู้ชาย

2. การหอลายมูนบัน เนื้อผ้าตามแนวตั้งหรือแนวนอน โดยการเพิ่มจำนวนเล็บด้ายเพิ่มขึ้นในส่วนที่ต้องการให้เป็นลายมูน ผ้าลายมูนตามแนวตั้งหรือแนวนอนใช้หอเสือผู้ชายสูงอายุของกะหรือยังสะกอ ถ้า เป็นลายมูนตามแนวนอนใช้หอเสือผู้ชาย กะหรือยัง โภ และผ้าถุงสครีกกะหรือยังคาย ที่แต่งงานแล้ว

3. การหอลายสับสี เป็นการหอลายธรรมชาติเพียงแค่หรอกด้ายสีต่าง ๆ เข้าไปทึ่งด้ายเล็บยืนและเล็บนอน บางครั้งจะมีการหอลายลับสับสีแบบลายมูนในเนื้อผ้าหรอกันมา เช่น ผ้าห่ม ย่าม ผ้าถุงสครีกที่แต่งงานแล้ว และชุดของเด็กผู้หญิง กะหรือยังสะกอ เป็นต้น ลวดลายผ้าถุงสครีกกะหรือยังที่แต่งงานแล้ว มักจะใช้ด้ายย้อมเหลืองสีเป็นเล็บด้ายยืน เรียกว่า ลายน้ำайл (Ikat) ซึ่งจะแตกต่างกับผ้าหอลายน้ำайлของชาวเขาผ่าสื้อ หรอของคนพื้นเมืองที่จะใช้เล็บด้ายลายน้ำайл เป็นเล็บพุ่ง

4. **ลายจก** เป็นการทอລวดลายในเนื้อผ้าโดยการสอดด้ายสีซึ่งไม่ใช้ค้ายเส้นเดียว กับ เส้นนอนแต่เป็นการสอดด้ายสีแทรกเข้าไปในระหว่างเส้นด้ายอื่นให้เป็นลวดลายต่าง ๆ โดยให้สูตรจะใช้นิ้วมือหรือไม้พันด้ายอันเล็ก ๆ ยกสอดด้ายขึ้นลงตามจำนวนดอกและลวดลายที่จะไว้ไม่มีขนาดและแบบที่แน่นอนที่มีสัดส่วนรับกัน (*Symmetry*) ตลอดทั้งผืน การทอลายจกจะเรียบง่ายไป นิยมใช้หอยตาม และเสื้อผ้าหญิง

5. **ลายขิด** เป็นการทอแบบยกดอกกลับลีให้ลวดลายบนผ้าทอเหมือนกันทั้งผืน ลวดลายขิดของกะ เหรี่ยงมีความซับซ้อนน้อยกว่าผ้าทอลายขิดของชาวอีสานผู้หญิงกะ เหรี่ยงสะกอที่แต่งงานแล้วนิยมใช้หอผ้าถุง ซึ่งมักจะใช้สีแดงหอเป็นพื้น

6. **การทอประบบลูกเตือย** จะนิยมใช้เป็นเสื้อผ้าหญิงกะ เหรี่ยงสะกอที่แต่งงานแล้วสำหรับการทอโดยใช้รัศมีนึ่งแทรก เช่น กระจากค้ายหรือไหมพรอมสีสดจะนิยมหอทั้งกะ เหรี่ยงไป และกะ เหรี่ยงสะกอ โดยใช้ประกอบชุด เด็กหญิงและชุดผู้หญิงสาว

สำหรับการทอผ้าในหมู่บ้านพระบาททั่วต้ม ซึ่งเป็นชาวเขาเผ่ากะ เหรี่ยงสะกอ และกะ เหรี่ยงโนบันน์ วัฒนธรรมต่าง ๆ ของลวดลายบนผ้าหอหรือเครื่องนุ่งห่มที่ใช้ปะปนกัน แต่อย่างไรก็ตามส่วนมากยังคงสังเกตได้และแยกออกว่า เป็นกะ เหรี่ยงกลุ่มใด และอพยพมาจากภูมิลำเนาใด ทุกหลักการเรียนของชาว เช้าในหมู่บ้านพระบาททั่วต้ม จะมีการทอผ้า เพื่อใช้เองโดยแม่บ้านจะเป็นผ้าหอ เครื่องไว้ให้กับสมาชิกในครอบครัว อย่างน้อยจะเป็นเสื้อผ้าสำหรับสวมใส่ปีลະ 1 ชุด และสำหรับผ้าหอชาวยาที่มีการหอ เพื่อจำหน่ายอย่างเป็นล้ำ เป็นลันน์ เป็นผ้าหอลายน้ำайл (*Ikat*) ที่เรียกว่า ผ้าชินเปลือกไม้ ซึ่งเป็นการนำส่วนหนึ่งของลวดลายผ้าถุงของกะ เหรี่ยงสะกอที่แต่งงานแล้ว มาขยาย เป็นลายน้ำайлทั้งผืน เป็นที่น่าสังเกตว่าชาว เช้าไม่ได้นำผ้าชนิดนี้มาใช้ตัดเย็บ เป็นของใช้หรือทำ เป็นเครื่องนุ่งห่มและนอกจากการหอเพื่อจำหน่ายอย่างเดียวเท่านั้น ผ้าหอ และผลิตภัณฑ์ผ้าหอกะ เหรี่ยงจากหมู่บ้านพระบาททั่วต้มที่ผลิตป้อมสุ่มลาด จะเป็นสินค้าผ้าชินลายน้ำайл หรือผ้าชินเปลือกไม้

ประมาณร้อยละ 90 ของผลิตภัณฑ์ประเภทผ้าทั้งหมด ย่าง ร้อยละ 5 เสื้อผ้าสตรี และอีน ๆ อีกประมาณร้อยละ 5

ดังนั้นในการศึกษาเรื่องการประกอบการหอพักของหมู่บ้านพระบาททั่วไปนี้ ผ้าหอที่จะกล่าวถึงและเน้นโดยเฉพาะ คือ ผ้าชิ้นเปลือกไม้ ซึ่งเป็นผ้าชนิดมีขนาดความกว้าง 50-55 เซนติเมตร และความยาว 280-300 เซนติเมตร

4.2 ขั้นตอนการผลิตผ้าชิ้นเปลือกไม้

ปัจจัยในการผลิตผ้าชิ้นเปลือกไม้ที่สำคัญคือ ด้วยซึ่ง เป็นวัตถุดิบกับแรงงานที่ใช้หอ เส้นค้ายที่ใช้หอ เป็นด้วยดิบที่ป่น เป็นเส้น เรียบร้อยแล้วจากโรงงาน ซึ่งหาซื้อได้จากตลาดในเมืองสำหรับเครื่องไม้เครื่องมือในการหอ เป็นวัสดุง่าย ๆ ที่ประดิษฐ์ จากไม้ไผ่ มืออยู่ทั่วไปในหมู่บ้าน เครื่องหอ เมื่อประกอบเรียบร้อยแล้วจะมีลักษณะ ตามภาพประกอบที่ 2 การหอผ้าชิ้นเปลือกไม้จะหอครึ่งละ 1 ผืน ต่อเครื่องหอ 1 เครื่อง

กรรมวิธีการผลิตผ้าชิ้นเปลือกไม้ จะประกอบด้วยการเตรียมค้ายที่จะใช้หอโดยแยกค้ายออก เป็นค้ายยืน และค้ายผุงหรือค้ายชวาง การย้อมสีค้าย การเดินค้ายชัน เครื่องหอ และการตันค้ายเข้ากับไม่น้ำผ้าย เตรียมหอในที่สุด

การย้อมสีค้ายนี้ ชาวเขาจะย้อมกันครั้งละ 1-3 ห่อ (หนักประมาณห่อละ 2 กิโลกรัม และค้าย 1 ห่อ จะใช้หอผ้าชิ้นเปลือกไม้ 19 ผืน) สำหรับวิธีการ ย้อมชาวเขาจะซักค้ายด้วยน้ำลำอะดัด ฝังแಡดให้แห้งก่อน 1 วัน แล้วจึงเอาค้ายลงต้มกับน้ำสีเปลือกไม้ หรือใบไม้ต่าง ๆ ที่ทบลະเรียดแล้วแข็งตัวทึบไว้แล้ว 1 ศีน ส่วนผสมในสี ที่จะย้อมมีเกลือ น้ำข้าวสุก ผักลุบปอยมะนาวหรือ เชื้อมชัน ในสีที่หากาเปลือกไม้ดันไม่ต่าง ๆ ยก เช่น สัน้ำเงินใส่ค้ายลงในกระทะหรือหม้อดินใบใหญ่ที่ต้มน้ำสีจนเดือด ใช้เวลาต้มย้อมค้ายประมาณ 3 ชั่วโมง แล้วจึงเอาชันฝังแಡดและสาง เส้นค้ายให้เรียบร้อยด้วยแปลงหรือหรีมล้า

จึงนำด้วยไปสางเป็นใจ เตรียมเรียงด้วยขึ้นเครื่องทอเตรียมทอต่อไป สำหรับการย้อมลายน้ำในหลังที่จะใช้เป็นด้ายยืนนั้นแยกย้อมต่างหาก การย้อมแบบลายน้ำในหลัง หรือการย้อมที่ให้สีติดด้วย เป็นบางส่วนตามขนาดหรือช่วงด้ายที่จะไว้ โดยการห่อหุ้มด้วยส่วนที่ไม่ต้องการให้ติดสีด้วย เชือกกลวย ในปูเลยป่า หรือแผ่นพลาสติก ผูกมัดไว้เป็นเปลาะ ๆ วิธีการย้อมและส่วนผสมของสีย้อมก็ เช่นเดียวกับการย้อมด้วยที่จะใช้หอเป็นสีพื้น ขั้นตอนการหอผ้าขึ้นเปลือกไม้ จะแสดงไว้ตามสังขารล่างนี้

